

Punkt 4 lit. b) rozdziału I załącznika A do dyrektywy 85/73, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie nie jest zobowiązane przestrzegać struktury opłat przewidzianej w pkt 1 i 2 lit. a) tego rozdziału i może pobierać opłatę, której stawka jest zróżnicowana w zależności od wielkości zakładu i liczby zabitych zwierząt, z podziałem na rodzaje zwierząt, gdy zostanie stwierdzone, że elementy te mają realny wpływ na koszty rzeczywiście poniesione w związku z przeprowadzaniem inspekcji i kontroli weterynaryjnych przewidzianych przez właściwe przepisy prawa wspólnotowego.

- 2) Punkt 4 lit. a) rozdziału I załącznika A do dyrektywy 85/73, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może w związku z inspekcją zwierząt, których ubój, na wniosek właściciela, ma miejsce poza normalnymi godzinami uboju, pobierać „procentowy dodatek” do opłat pobieranych w zwyczajnych okolicznościach za inspekcję zwierząt, jeśli to zwiększenie stanowi wartość ryczałtową odpowiadającą dodatkowym kosztom, które mają zostać pokryte.

Punkt 4 lit. b) rozdziału I załącznika A do dyrektywy 85/73, zmienionej i objętej konsolidacją dokonaną dyrektywą Rady 96/43, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie może w związku z inspekcją zwierząt, których ubój, na wniosek właściciela, ma miejsce poza normalnymi godzinami uboju, pobierać „procentowy dodatek” do opłat pobieranych w zwyczajnych okolicznościach za inspekcję zwierząt, jeśli to zwiększenie stanowi wartość ryczałtową odpowiadającą dodatkowym, rzeczywiście poniesionym kosztom.

(¹) Dz.U. C 247 z 20.10.2007

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Antartica Srl przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), The Nasdaq Stock Market Inc.

(Sprawa C-320/07 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 8 ust. 5 — Odmowa rejestracji — Wcześniejszy znak towarowy cieszący się renomą NASDAQ — Oznaczenie graficzne „nasdaq” — Używanie wcześniejszego znaku towarowego dla towarów i usług rzekomo oferowanych nieodpłatnie — Czerpanie nienależnej korzyści z odróżniającego charakteru lub renomy wcześniejszego znaku towarowego — Właściwy krąg odbiorców)

(2009/C 113/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Antartica Srl (przedstawiciele: E. Racca i A. Fusillo, avvocati)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: A. Folliard-Monguiral, pełnomocnik), The Nasdaq Stock Market Inc. (przedstawiciele: J. van Manen i J. Hofhuis, advocaten)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 10 maja 2007 r. w sprawie T-47/06 Antartica przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił jako bezzasadną skargę

wniesioną przez zgłaszającego graficzny znak towarowy „nasdaq” dla towarów należących do klas 9, 12, 14, 25 i 28 na decyzję R752/2004-2 Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 grudnia 2005 r. dotyczącą uchylecia decyzji Wydziału Sprzeciwów, w której oddalono sprzeciw wniesiony przez właściciela słownych, wspólnotowego i krajowego, znaków towarowych „NASDAQ” dla towarów należących do klas 9, 16, 35, 36, 38 i 42 — Wykładnia art. 8 ust. 5 rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 11, s. 1).

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Antartica Srl zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 211 z 8.9.2007.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 26 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-326/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 43 WE i 56 WE — Statut przedsiębiorstw prywatyzowanych — Kryteria wykonywania niektórych szczególnych uprawnień państwa)

(2009/C 113/13)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: L. Pignataro-Nolin i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Włoska (przedstawiciele: I. Braguglia, pełnomocnik, P. Gentili, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 43 WE i art. 56 WE — Postanowienie wprowadzone do statutu niektórych sprywatyzowanych przedsiębiorstw dotyczące wykonywania niektórych szczególnych uprawnień

Sentencja

- 1) Przyjmując przepisy zawarte w art. 1 ust. 2 decreto del Presidente del Consiglio dei Ministri, definizione dei criteri di esercizio dei poteri speciali, di cui all'art. 2 del decreto-legge 31 maggio 1994, n. 332, convertito, con modificazioni, dalla legge 30 luglio 1994, n. 474 (dekretu Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 2004 r. w sprawie określenia kryteriów dotyczących wykonywania szczególnych uprawnień przewidzianych w art. 2 dekretu z mocą ustawy nr 332 z dnia 31 maja 1994 r., przekształconego, po zmianach, ustawą nr 474 z dnia 10 czerwca 1994 r.), Republika Włoska uchybiła zobowiązaniom, jakie na niej ciążyą:

— na mocy art. 43 WE i 56 WE, o ile przepisy te mają zastosowanie do szczególnych uprawnień przewidzianych w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) legge n. 350, disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge finanziaria 2004) [ustawy nr 350 w sprawie przepisów dotyczących utworzenia rocznego i wieloletniego budżetu państwa (ustawa budżetowa 2004)] z dnia 24 grudnia 2003 r. oraz

— na mocy art. 43 WE, o ile przepisy te mają zastosowanie do szczególnych uprawnień przewidzianych w art. 2 ust. 1 lit. c) tej ustawy.

2) Republika Włoska zostaje obciążona kosztami.

(¹) Dz.U. C 247 z 20.10.2007.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 26 marca 2009 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg — Niemcy) — Turgay Semen przeciwko Deutsche Tamoil GmbH

(Sprawa C-348/07) (¹)

(Dyrektywa 86/653/EWG — Artykuł 17 — Przedstawiciele handlowi działający na własny rachunek — Rozwiązanie umowy — Prawo do świadczenia wyrównawczego — Określenie wysokości kwoty świadczenia wyrównawczego)

(2009/C 113/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Landgericht Hamburg (Niemcy)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Turgay Semen

Strona pozwana: Deutsche Tamoil GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Hamburg — Wykładnia art. 17 dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek (Dz.U. L 382, s. 17) — Prawo przedstawiciela handlowego, w następstwie rozwiązania umowy, do świadczenia wyrównawczego — Określenie wysokości kwoty tego świadczenia wyrównawczego w przypadku, gdy korzyści czerpane przez zleceniodawcę z transakcji z klientami pozyskanymi przez przedstawiciela handlowego są wyższe aniżeli wartość prowizji utraconych przez tego ostatniego

Sentencja

1) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy Rady 86/653/EWG z dnia 18 grudnia 1986 r. w sprawie koordynacji ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do przedstawicieli handlowych działających na własny rachunek należy interpretować w ten sposób, że nie zezwala on na to, aby wysokość świadczenia wyrównawczego dla przedstawiciela handlowego była z założenia ograniczona przez wartość prowizji utraconych przez niego w wyniku rozwiązania umowy agencyjnej, nawet gdy korzyści, które zleceniodawca nadal czerpie, należy uznać za mające wyższą wartość.

2) Artykuł 17 ust. 2 lit. a) dyrektywy 86/653 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy zleceniodawca należy do

koncernu, korzyści czerpane przez spółki należące do tego koncernu, nie są, w zasadzie, uznawane za część korzyści czerpanych przez zleceniodawcę, i w konsekwencji nie jest konieczne uwzględnianie ich na potrzeby obliczenia wysokości świadczenia wyrównawczego dla przedstawiciela handlowego.

(¹) Dz.U. C 235 z 6.10.2007.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 12 marca 2009 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-458/07) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Telekomunikacja — Dyrektywa 2002/22/WE — Usługa powszechna — Obowiązek udostępnienia użytkownikom końcowym pełnego spisu abonentów i pełnozakresowego biura numerów)

(2009/C 113/15)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: G. Braun i P. Guerra e Andrade, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes, pełnomocnik, L. Morais, advogado)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie 5 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej) (Dz.U. L 108, s. 51) — Nieumieszczenie niektórych użytkowników w powszechnym spisie abonentów

Sentencja

1) Niezapewniając w praktyce, by udostępniono użytkownikom końcowym co najmniej jednego pełnego spisu abonentów telefonicznych i co najmniej jedno pełno zakresowego biura numerów, zgodnie z przepisami art. 5 ust. 1 i 2 oraz art. 25 ust. 1 i 3 dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej), Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tej dyrektywy.

2) Republika Portugalska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 297 z 8.12.2007.